

Valtioneuvosto asetti vuonna 2008 tavoitteeksi, että käytännössä kaikki vakinaiset asunnot (kattaa yli 99 % väestöstä) sekä yritysten ja julkishallinnon organisaatioiden toimipaikat ovat vuoden 2015 loppuun mennessä enintään kahden kilometrin etäisyydellä 100 megabitin yhteyden mahdollistavasta valokuitu- tai kaapeliverkosta.

Eri puolilla Suomea rakennetaan nyt kiihtyvällä tahdilla valokuituverkkoja. Nopeiden laajakaistayhteyksien rakentamiseen käytetään vuosina 2010–2015 noin 130 miljoonaa euroa valtion, kuntien ja EU:n varoja.

Kunnan osuus kustannuksista on 8, 22 tai 33 prosenttia, mikä riippuu muun muassa kunnan taloudellisesta kantokyvystä, väestötiheydestä, laajakaistahankkeen laajuudesta ja toteutustavasta.

Kuluttajien täytyy hankkia tilaajayhteys omalla kustannuksellaan. Julkinen tuki maksetaan hankkeen toteuttavalle teleyritykselle.

Julkisesti tuetuille verkoille voi olla monenlaisia toteuttajia: verkon voi toteuttaa kaupallinen teleyritys (esim. Elisa, TeliaSonera, DNA jne.), alueen kunnat voivat perustaa oman verkkoyhtiön (esim. Savon Kuituverkko Oy, Suupohjan Seutuverkko Oy) tai verkon käyttäjät voivat perustaa oman osuuskunnan (esim. Rautavaaran tietoverkko-osuuskunta, Verkko-osuuskunta Kuuskaista).

Verkkoyhtiö tai osuuskunta on vartenotettava vaihtoehto, jos kaupalliset teleyritykset eivät ole kiinnostuneita verkon toteuttamisesta julkisella tuella. Hankkeita varten onkin viime vuosina luotu useita valokuituosuuskuntia.